

## Arrest

nr. 288 364 van 2 mei 2023  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X  
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS  
Rotterdamstraat 53  
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. AMANY loco advocaat B. LOOS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*Volgens jouw verklaringen heb je de Afghaanse nationaliteit, ben je minderjarig en afkomstig uit het dorp Mastalie in het district Kama in de provincie Nangarhar. Je verklaart dat jouw broer een taxichauffeur was in het dorp . Hij vervoerde regelmatig mensen van de organisatie 'Bashari Khairia Hosisa'. De mensen van die organisatie gaven les in jullie dorp. Die personen zelf kwamen al eens bij jullie thuis waar je hen thee gaf uit respect. Op een dag werd jouw broer benaderd door twee onbekende personen die hem aanmaanden geen contact meer te hebben met personen van die organisatie. Later kwamen ook twee onbekende personen bij jullie thuis aan jouw grootvader vragen naar jouw broer.*

Aangezien die afwezig was, vertelden die personen aan jouw grootvader dat hij diende te stoppen met contact te hebben met die organisatie. Jouw broer zette echter zijn werk verder.

De dag nadien kwamen die personen opnieuw naar jullie huis en vroegen aan jouw grootvader naar jou. Je was ziek thuis maar jouw grootvader zei dat je er niet was.

De dag nadien kwamen die personen naar de garage waar je werkte en vroegen naar jou. Jouw baas zei dat je ziek thuis was. Nadien ging je naar de garage weer werken en toen je 's avonds thuis kwam, kwam jouw broer niet naar huis. Sinds die dag is hij verdwenen. Jouw vader verbood jou daarna nog naar de garage te gaan werken uit vrees nog een zoon te verliezen. Je bleef een maand thuis en dan zonden jouw vader en oom je naar het buitenland. Je reisde illegaal naar België waar je op 27 april 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. Ter staving van dit verzoek leg je een kopie van jouw identiteitskaart (taskara) en de identiteitskaarten van jouw familieleden neer. Nadien voegde je via email nog een foto van jezelf in België toe, evenals een attest dat aangeeft dat je op de wachtlijst van Begeleid Zelfstandig wonen staat. Per email maakte jouw advocaat ook enkele aanvullingen aan de notities van het persoonlijk onderhoud over.

## **B. Motivering**

Vooreerst stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, vast dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Daarnaast stelt het CGVS vast dat je een attest van de school 'Sint Jozef' te Geel voorlegt waarin bepaalde elementen worden aangehaald. Er wordt gesproken over sociale en emotionele vaardigheden waarbij blijkt dat jij meer en meer binding kan maken met mensen in de schoolomgeving. Er wordt verder verwezen naar psychosomatische klachten waaruit blijkt dat je het soms moeilijk hebt op school. Ten slotte wordt er gesproken over zelfverwonding die is vastgesteld en bevestigd in een attest van Fedasil en een dokter. Het CGVS stelt vast dat echter nergens uit deze stukken blijkt dat deze vaststellingen een negatieve impact hebben op het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Nergens uit de nota's van het persoonlijk onderhoud blijkt dat zich ergens problemen hebben voorgedaan. Er werd je voldoende op gewezen dat je zelf kon aangeven een pauze nodig te hebben en er werd op tijd een pauze ingelast en je gevraagd of alles goed verloopt (zie nota's CGVS p.2, 10 en 18). Evenmin blijkt uit de nota's van het persoonlijk onderhoud dat jouw verklaringen incoherent en verward of beperkt zijn, wat te wijten zou zijn aan de vaststellingen die zijn beschreven in het attest van de school 'Sint Jozef'.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Verder stelt het CGVS na onderzoek van jouw asielmotieven en de stukken in het administratief dossier vast dat jou niet de status van vluchteling of het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. Je bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

**Ten eerste blijkt dat je zelf niet kan aangeven wat er precies in Afghanistan is gebeurd voor je vertrek uit het land.** Jouw broer zou zijn verdwenen ongeveer een maand voor je bent vertrokken uit je regio. Je laat blijken dat de taliban daarbij betrokken zou zijn. Maar je verklaart enkel dat twee onbekende personen jouw broer en grootvader hebben benaderd (zie nota's CGVS p.9). Je geeft niet aan dat dit effectief de taliban was. Verder kan ook niet duidelijk blijken waarom jouw broer zou worden gevisieerd. Je zegt dat hij als taxichauffeur reed met mensen van een organisatie die voor onderwijs zorgde in het dorp, zowel voor jongens als meisjes (zie nota's CGVS p.15).

*Dat impliceert dat vele dorpelingen contact hadden met de mensen van deze organisatie. Jouw broer had zelf geen banden met de organisatie maar bracht wel tijd met hen door (zie nota's CGVS p.15).*

*Dat enkel hij dan zou worden gevisieerd komt weinig aannemelijk over. Bovendien betreft het nog steeds een 'verdwijning' en bestaat er geen zekerheid over wat er is gebeurd. In dat kader is het zeer opmerkelijk dat jouw familie amper enige concrete stappen ondernam om enig nieuws van jouw broer te verkrijgen (zie nota's CGVS p.13 en verder). Het betreft een verdwijning van een taxichauffeur mét taxi, een eigen wagen. Dit gaat niet zomaar ongezien gebeuren.*

*Je werd zeer concreet en meermaals gevraagd naar de stappen die jouw familie ondernam en uiteindelijk zouden ze enkel enkele mensen hebben gevraagd naar jouw broer. Je kan niet zeggen of ze de toenmalige overheid hebben gecontacteerd en je geeft aan dat de taliban nu niet kan gecontacteerd worden hierover. Je geeft verder aan dat je ook via sociale media op geen enkele wijze gezocht hebt naar nieuws over jouw broer. Indien jouw broer destijds met een taxi is verdwenen na bedreigingen, is het niet aannemelijk dat jij en jouw familie niet meer stappen hebben gezet om hierover meer informatie in te winnen. Deze vaststelling ondermijnt danig de geloofwaardigheid van jouw verklaringen.*

*Het CGVS voegt hier volledigheidshalve nog aan toe dat het hoe dan ook weinig overtuigend overkomt dat twee vreemde personen om jouw broer zouden komen vragen bij jullie thuis zonder iets te zeggen over jezelf en de dag nadien dan opnieuw naar jullie thuis zouden komen en daarbij wél naar jou zouden vragen. Het is niet logisch dat die eerste dag dat die twee onbekenden jouw grootvader aanspraken bij jullie thuis enkel naar jouw broer werd gevraagd en niet naar jezelf. Jouw jonge leeftijd volstaat niet om deze lacunes opzij te schuiven, te meer daar jij aangeeft nog contacten te onderhouden met jouw familie in Afghanistan en je aldus in de mogelijkheid was jezelf goed te informeren over de gebeurtenissen.*

**Ten tweede, zelfs al zou jouw broer zijn verdwenen in Afghanistan, ziet het CGVS niet in waarom jij specifiek problemen zou hebben bij een terugkeer naar Afghanistan enkel omdat jouw broer verdwenen zou zijn.** *Je geeft zelf aan niet te weten welke problemen je met de taliban zou hebben bij een terugkeer naar Afghanistan (zie nota's CGVS p.11). Je vreest vermoord of ontvoerd te worden, maar waarom kan je niet aangeven. Je zegt dat je de mensen van die organisatie thee en eten gaf om hen te respecteren (zie nota's CGVS p.11), maar dat kan toch geen reden zijn dat de taliban jou zoveel jaren later zou viseren bij een terugkeer naar Afghanistan. Dat alleen zou immers ook impliceren dat jouw familie in zijn geheel zou gevisieerd worden, maar uit jouw verklaringen blijkt dat de familieleden van jou nog in het dorp wonen en blijkbaar nooit persoonlijk door iemand zijn gevisieerd (zie nota's CGVS p.5). Je expliciet gevraagd of jouw familie heden problemen heeft met de taliban verwijst je enkel opnieuw naar jouw broer die is verdwenen (zie nota's CGVS p.8). Maar nergens uit je verklaringen blijkt dat je familie heden effectief problemen heeft met de taliban. Je geeft uiteindelijk zelf aan dat jouw familie door de taliban niet wordt gecontacteerd met een vraag naar jou (zie nota's CGVS p.11).*

**Ten derde stelt het CGVS vast dat je nog één maand in Afghanistan bleef na de verdwijning van jouw broer en dat in die periode niets is gebeurd.** *Indien je werkelijk zou zijn gevisieerd in die periode kan worden aangenomen dat je zou onderduiken of het land reeds zou verlaten hebben snel na de verdwijning. Je geeft aan dat je binnen bleef en daarom geen probleem kende (zie nota's CGVS p.10 en 12). Maar enerzijds is het niet geloofwaardig dat je thuis zou blijven indien er werkelijk actief naar jou gezocht werd in Afghanistan en anderzijds is het niet geloofwaardig dat er naar jou actief werd gezocht als niemand in die gehele maand lang bij jullie thuis is komen vragen naar jou. Deze vaststelling doet alle geloofwaardigheid van jouw verklaringen verder teniet.*

**Ter volledigheid geeft het CGVS nog mee dat je geen enkel stuk neerlegt ter staving van jouw asielrelaas.** *Noch leg je enige stukken neer waaruit het werk van je broer blijkt, noch stukken over die organisatie die actief zou zijn geweest in jullie regio, noch stukken die zouden verwijzen naar de verdwijning van jouw broer en noch enige stukken die aangeven dat jouw familie stappen ondernam om nieuws te verkrijgen van jouw broer.*

*Het CGVS kan dan ook geen geloof hechten aan jouw asielrelaas en jouw beweerde vrees voor de taliban in geval van terugkeer naar Afghanistan. Daarbij werd rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd, je bent immers nog minderjarig. Een jonge leeftijd kan echter de vage en weinig concrete beschrijving van jouw relaas niet vergoelijken.*

*De aanwezige advocaat merkte op het einde van het persoonlijk onderhoud op dat bepaalde aspecten van integratie in België risico's kunnen voortbrengen bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie nota's CGVS p.18). Deze opmerkingen zijn ook terug te vinden in de aanvullingen die zijn overgemaakt na het persoonlijk onderhoud. Op aanvraag van de advocaat werd jou tijdens het persoonlijk onderhoud de vraag gesteld naar beleving rond muziek waarop je te kennen gaf Nederlandstalige muziek leuk te vinden.*

Andere dingen uit het dagelijkse leven die voor jou een probleem zouden vormen bij een terugkeer naar Afghanistan wist je niet te benoemen (zie nota's CGVS p.18). In de latere aanvullingen stel je verder dat 'ik mag hier aandoen wat ik wil, muziek beluisteren, doen wat ik wil'.

Echter, in dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Je toont op geen enkele manier aan dat Westerse levensstijl (zoals het luisteren naar Nederlandstalige muziek) deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van je niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van enige religieuze overtuiging. Je geeft zelf aan dat je in België ook naar de moskee gaat (zie nota's CGVS p.17). Je bent er aldus niet in geslaagd aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat je zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en je leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Hoe dan ook blijkt uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) dat niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Daarnaast merkt het CGVS op dat jouw verwijzingen naar de algemene situatie in Afghanistan heden onder de taliban niet volstaan om aannemelijk te maken dat je nood hebt aan internationale bescherming. Dat jouw familie het blijkbaar goed stelt (zie nota's CGVS p.5), valt hoe dan ook niet te rijmen met de door jouw beweerde vrees ten aanzien van de algemene veiligheidssituatie in het land. Je expliciet gevraagd of jouw familie heden problemen heeft met de taliban verwijst je enkel opnieuw naar jouw broer die is verdwenen (zie nota's CGVS p.8). Maar nergens uit je verklaringen blijkt dat je familie heden effectief problemen heeft met de taliban. Daarbij merkt het CGVS op dat jouw familie heden in jullie dorp woont, meerbepaald in het huis van jouw vader waar die op jullie velden werkt. Aldus beschik je nog steeds over een familiaal netwerk in Afghanistan.

De documenten die je neerlegde ter ondersteuning van het verzoek om internationale bescherming, met name jouw taskara en die van jouw familieleden, kunnen deze appreciatie niet beïnvloeden. Aan jouw identiteit wordt niet getwijfeld. Ook de reeds besproken certificaten van je school en Fedasil kunnen de beoordeling niet ombuigen. De foto van jou met je vrienden in België en het schrijven met betrekking tot je plaats op de wachtlijst voor begeleid zelfstandig wonen hebben geen enkele bewijswaarde met betrekking tot je terugkeervrees.

Jouw advocaat maakte per email nog enkele aanvullingen over betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud. Je verklaarde hierin onder meer dat je in geval van terugkeer naar Afghanistan mee zou moeten doen met de taliban en dat je wapens zou moeten dragen, wat je niet aangehaald had tijdens je persoonlijk onderhoud. Wat betreft jouw verklaring dat je omwille van gedwongen rekrutering een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan\\_recruitment.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf), de **EUAA Country Guidance** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 (beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf)) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afgaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Je slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat je persoonlijke geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd of zal worden gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde jou bij de taliban te laten aansluiten. De overige aanvullingen zijn mee opgenomen en besproken in de bovenstaande beslissing.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heb je niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat je een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet jou zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op

[https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf) en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

U N AM A registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).*

*Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).*

*Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.*

*Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).*

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden*

ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Forcus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari\\_blijkt](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari_blijkt)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021.

Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio-economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

*Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."*

## **2. Verzoekschrift en stukken**

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie") en de artikelen 1, 12° en 48/3 t.e.m. artikel 48/6 en artikel 57/1, §4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"), artikelen 2 en 3 juncto 13 EVRM, artikel 10 lid 3 onder b) en artikel 25.6 van de Procedurerichtlijn, artikelen 4.3 c) en 20 lid 3 van de Kwalificatierichtlijn, artikel 18 en 24.2 van het Handvest van de Grondrechten van de Unie en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur".

Inzake de beoordeling van de bijzondere procedurele noden en verzoekers kwetsbaarheid door verweerder zet verzoeker het volgende uiteen:

*"Verzoeker is een minderjarige jongen die kampt met psychologische problemen. Verwerende partij was hiervan onmiskenbaar op de hoogte aangezien verzoeker zelf en zijn voogd verwerende partij in kennis stelden van verzoekers psychologische problemen. Daarnaast haalt verwerende partij die ook expliciet aan in de bestreden beslissing: [...]*

*Verwerende partij acht louter door te verwijzen naar de psychische problemen, dat er aan de bijzondere procedurele noden van verzoeker is voldaan. Verzoekende partij is het daar absoluut niet mee eens. Zo werd door verwerende partij aangenomen dat psychische problemen van verzoeker geen enkele negatieve impact hebben op het verloop van het persoonlijk onderhoud.*

Evenzeer verklaart verwerende partij dat verklaringen van verzoeker geen incoherentie, verwarring of beperkingen vertonen, die te wijten zijn aan zijn psychologische problemen.

Verwerende partij wuift de psychologische problemen van verzoeker op onbedachtzame wijze weg en houdt er voorts geen rekening mee bij de beoordeling van de inhoud van dit dossier, noch bij de mogelijkheid tot terugkeer van deze minderjarige jongen.

Verzoekers voogd legde een attest neer van de school 'Sint Jozef' in Geel voor zijn psychologische problemen, waaronder psychomatische klachten waarbij pijn in de hartstreek optreedt en zelfverwonding (stuk 12). In een attest van Fedasil wordt vermeld dat verzoeker zichzelf snijdt (stuk 11). Verzoeker heeft het sinds zijn vertrek uit Afghanistan erg moeilijk. De psychische en emotionele pijn die hij voelt, probeert hij te verdoven door **automutilatie**.

Verzoekers voogd heeft verzoeker aangemeld voor psychologisch begeleiding. Verzoeker krijgt in het asielcentrum slechts één afspraak bij de psycholoog per maand. De psycholoog dient verzoeker nog tweemaal te zien alvorens deze een verslag kan opstellen over diens psychologische toestand. Bovendien verwacht het asielcentrum van de jongeren dat zij zelf een afspraak maken bij de psycholoog en motivatie tonen voor psychologische begeleiding. Op die manier worden er voor de jonge asielzoekers, die reeds uiterst kwetsbaar zijn omwille van hun leeftijd en psychologische problemen, ondenkbaar hoge drempels gelegd voor psychologische hulp. Verzoekers voogd heeft de voorbije weken meermaals gebeld naar verzoekers asielcentrum en trachten te onderhandelen opdat verzoeker de nodige psychologische hulp zou krijgen. De concrete stappen voor psychologische hulp werden wel degelijk gezet, maar het medisch beleid van asielzoekers werkt tegen.

Naast de structurele problematiek omtrent psychologische begeleiding in België omwille van de lange wachtlijsten<sup>1</sup>, stoten asielzoekers, ondanks hun kwetsbaar profiel, op nog grotere hindernissen in de geestelijke gezondheidszorg. Voor meer informatie over de barrières van asielzoekers in de geestelijke gezondheidszorg kan verwezen worden naar een onderzoek gepubliceerd in september 2022 dat gevoerd werd door verschillende deskundigen in de geestelijke gezondheidszorg. Ter conclusie konden zes categorieën van barrières worden geïdentificeerd: gebrek aan kennis van het gezondheidszorgsysteem, taalbarrières, verschillen in opvattingen en in verwachtingen van geestelijke gezondheidszorg, gebrek aan vertrouwen in autoriteit, en structurele moeilijkheden. Ondanks een hoog voorkomen van psychiatrische aandoeningen bij asielzoekers, is het gebruik van psychiatrische zorgverlening erg laag. Barrières in de toegang tot de zorg spelen hierin mogelijk een belangrijke rol.

Zoals hiervoor aangegeven, heeft verzoeker een erg moeilijke tijd gehad in België na zijn aankomst in een groot opvangcentrum, zonder psychologische begeleiding en gepaste zorg.

Deze attesten werden aan verwerende partij bezorgd tijdens het gehoor. Tijdens het gehoor werden er door verwerende partij geen vragen over deze attesten gesteld.

Echter, verwerende partij besluit dan "dat er nergens uit deze stukken blijkt dat deze vaststellingen een negatieve impact hebben op het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS".

**Dit is ondenkbaar. Verzoeker is een minderjarige psychisch kwetsbare jongen die duidelijk nood heeft aan psychologische begeleiding. De attesten tonen aan dat hij kwetsbaar en stressgevoelig is. Hij werd meermaals in het opvangcentrum verzorgd voor zijn verwondingen door automutilatie.**

Dat verwerende partij besluit dat een dergelijk iemand geen specifieke steunmaatregelen nodig zou hebben is ondenkbaar. Bijzondere procedurele noden hebben ook betrekking op de inhoud van het dossier en de beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waar verwerende partij geen enkele rekening mee gehouden heeft.

Dat het op verzoeker wordt afgewimpeld dat hij verder ook aangegeven heeft op het CGVS dat het goed met hem ging is al helemaal een brug te ver. Zo zijn er in het algemeen bijna geen mensen die op deze luchtige standaard vraag of alles goed is, effectief openlijk over mentale kwetsbaarheid en problemen zouden spreken. Maar het is voor verzoeker als minderjarige uit de Afghaanse context al helemaal moeilijk om te praten over mentale moeilijkheden en psychologische kwetsbaarheid, maar ook om die in de eerste plaats te erkennen en herkennen. Doordat verwerende partij hier geen rekening mee houdt schendt zij haar samenwerkingsplicht. Er wordt door verwerende partij verwezen naar een passage uit de nota's waar verzoeker wordt gevraagd of alles goed verloopt. Dit en het inlassen van een pauze, wat een standaardprocedure is tijdens het persoonlijk onderhoud, is voor verwerende partij voldoende om aan te nemen dat verzoeker geen bijzondere procedurele noden nodig heeft.

Het is echter opmerkelijk dat verwerende partij beweert te hebben gevraagd of alles goed verloopt. Uit de nota's blijkt nergens dat deze vraag expliciet werd gesteld. Verwerende partij verwijst naar passages waarin verzoeker wordt uitgelegd dat hij een pauze kan vragen indien nodig, waarin de pauze wordt ingelast en waarin hem wordt gevraagd of hij de vragen goed begrepen heeft en nog iets wenst toe te voegen. Het is vanzelfsprekend dat verzoeker op deze vragen geen antwoord zal geven over zijn psychologische toestand. Echter liet hij wel te kennen dat hij een pauze nodig had, omdat zijn broer vernoemd werd (nota's CGVS p.10).

Hiermee gaf verzoeker duidelijk te kennen dat spreken over zijn broer een emotionele impact heeft. Dit werd door verwerende partij dan weer volledig over het hoofd gezien bij de beoordeling over de impact van verzoekers psychologische problemen.

**Verwerende partij slaat het attest van Fedasil en de Sint-Jozef school zomaar in de wind terwijl zij verzoeker nooit zelf heeft laten onderzoeken, zonder dat zij zelf enige medische competentie heeft, en zonder dat zij verzoeker hierover aansprak om eventueel extra uitleg te verschaffen.**

Doordat verwerende partij beweert dat nergens in het interview zich problemen hebben voorgedaan, hoewel verzoeker aangeeft dat spreken over zijn broer de noodzaak een pauze in te laten teweegbrengt en hoewel de informatie die verweerder werd meegedeeld duidelijk aantoonde dat verzoeker psychologische problemen heeft, en er geen rekening gehouden wordt met deze kwetsbaarheid van verzoeker bij de beoordeling van de inhoud van het dossier, toont de bijzondere onzorgvuldigheid bij het nemen van de beslissing.

Op grond van §§ 232 en 251 van het EHRM arrest M.S.S. t. België en Griekenland van 21 januari 2011 worden asielzoekers als groep reeds bijzonder kwetsbaar geacht vanwege alles wat ze meemaken onderweg en de traumatische ervaringen die ze allicht eerder hebben meegemaakt: [...]

Artikel 20, lid 3 van Richtlijn 2011/95/EU (de herschikte Kwalificatierichtlijn) definieert als extra kwetsbaar onder meer personen met een handicap en personen die foltering hebben ondergaan: [...]

Artikel 20 lid 4 van de herschikte Kwalificatierichtlijn vereist hiertoe een individuele beoordeling.

Uiteraard dient dit samen gelezen te worden met de samenwerkingsplicht die voortvloeit uit artikel 4 van de herschikte Kwalificatierichtlijn en de actieve samenwerking bedoeld in paragraaf 66 van het arrest M.M. tegen Ierland van het Hof van Justitie.

Artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet stelt : “de met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen: [...]

Verwerende partij is dus verplicht om rekening te houden met het kwetsbaar profiel van verzoeker. Net zoals bij de bijzondere procedurele noden (cf. infra) blijkt echter uit niets dat dit effectief gebeurd is.

Het kwetsbaar profiel vormt de rode draad in de beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

Het heeft een impact op de manier van evaluatie en beoordeling van de beschermingsnood, in het bijzonder de beoordeling van de geloofwaardigheid, het kan een aanwijzing zijn van vervolging in het verleden en het heeft een impact op het risico op vervolging in de toekomst.

Met de persoonlijke omstandigheden, en in het bijzonder met het kwetsbaar profiel dient in toepassing van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet rekening gehouden te worden: [...]

Ook het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, stelt in artikel 4: [...]

In bepaalde gevallen is het noodzakelijk bijzondere procedurele noden te garanderen zodat de verzoekende partij aanspraak kan maken op haar rechten en kan voldoen aan haar verplichtingen tijdens de asielprocedure. Bijzondere procedurele noden of het bieden van bijzondere procedurele garanties (terminologie van de Procedurerichtlijn) is dan cruciaal voor een correcte beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

**In casu gaf verwerende partij een te enge invulling aan het concept bijzondere procedurele noden. Bijzondere procedurele noden zijn niet beperkt tot procedurele aspecten maar hebben tevens betrekking op de evaluatie van de beschermingsnood, waaronder de beoordeling van de geloofwaardigheid, aangepast aan bepaalde kwetsbare profielen ten einde een correct verloop van de asielprocedure te garanderen.**

Uw Raad besliste reeds dat maatregelen voorzien door het Koninklijk besluit dat de werking van het CGVS bepaalt niet beschouwd kunnen worden als maatregelen die tegemoetkomen aan bijzondere procedurele noden: [...]

In de praktijk speelt de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker een sleutelrol in de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. In bepaalde gevallen staat dit een correcte beoordeling van de gegronde vrees voor vervolging en het mogelijk risico op refoulement in de weg. De verzoeker om internationale bescherming staat bijzonder kwetsbaar in de procedure omwille van zijn traject, zijn psychische of fysieke situatie, het gebrek aan financiële middelen, zijn isolement, het feit dat hij een vreemde taal spreekt, of soms omwille van zijn opleidingsniveau of opvangomstandigheden. Rechtsleer en rechtspraak erkennen deze kwetsbaarheid en stellen dat de bewijslast die op de asielzoeker ligt flexibel moet worden toegepast. Deze soepelheid op vlak van bewijslast heeft een dubbel gevolg. Het verplicht de staten om mee te werken aan de vaststelling van de feiten waarop de asielaanvraag is gebaseerd alsook om de verzoeker het voordeel van de twijfel toe te kennen wanneer niet-gestaafde elementen uit zijn relaas waarschijnlijk worden geacht gelet op zijn algemeen geloofwaardig profiel.

Verder maken verzoekers mentale gezondheidsproblemen ook dat hij extra kwetsbaar is bij terugkeer naar Afghanistan, sinds de Taliban-machtsovername.

**Over mentale gezondheidsproblemen** wordt in de EUAA richtlijnen namelijk expliciet aangegeven dat personen met een beperking of met mentale gezondheidsproblemen sinds de machtsovername door de Taliban vaak gestigmatiseerd worden aangezien hun beperking of psychische problematiek gezien wordt als 'Gods wil'. Hierdoor zal verzoeker opvallen, aangezien met name terugkeerders met mentale problemen als erg kwetsbaar aangemerkt worden: [...]

Verder is er ook geen gepaste zorg voor mensen met een beperking of psychologische problemen, zoals verzoeker.<sup>7</sup> Dit werd niet onderzocht door verwerende partij.

De toepassing van bijzondere procedurele noden is voor verzoekers met een kwetsbaar profiel een essentieel onderdeel van een correcte beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Uit bovenstaande volgt dat verzoeker als persoon met mentale en fysieke gezondheidsproblemen, en blijvende opvolging nodig heeft, wel degelijk een kwetsbaar profiel is dat nood heeft aan bijzondere procedurele noden.

In dergelijke gevallen zouden dus bijzondere procedurele garanties geboden moeten worden en dient de **standaard geloofwaardigheidsbeoordeling niet toegepast te worden**. Dit geldt des te meer nu verzoeker niet alleen kampt met ernstige psychologische problemen, maar ook extra kwetsbaar is als **alleenstaande niet-begeleide minderjarige**."

Verder betoogt verzoeker dat, gelet op het feit dat hij een niet-begeleide minderjarige is, zijn hoger belang als kind ook gewaarborgd dient te worden in de asielprocedure zelf op grond van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet. Hij geeft een theoretische uiteenzetting met betrekking tot het hoger belang van het kind in de asielprocedure en verwijst dienaangaande uitgebreid naar relevante bepalingen, rechtspraak en algemene informatie.

Inzake de geloofwaardigheid van verzoekers relaas, zoals beoordeeld door verweerder, laat hij het volgende gelden:

"Verwerende partij geeft in de bestreden beslissing aan dat zij rekening gehouden heeft met verzoekers jeugdige leeftijd en maturiteit.

Er wordt niet verduidelijkt hoe en waar in het beoordelingsproces er precies rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en maturiteit.

[...]

- Verwerende partij heeft twijfels over verzoekers verklaringen over wat er precies in Afghanistan is gebeurd voor zijn vertrek.

Het wordt verzoeker ten eerste verweten dat hij niet veel informatie kan geven over de gebeurtenissen voor zijn vertrek. Echter, verzoeker heeft verklaard dat zijn broer leden van de organisatie 'Bashari Khairia Hosisa' vervoerde als taxichauffeur, dat hij daardoor dikwijls in contact kwam met deze leden en vervolgens geïnterviewd werd door de Taliban.

Verder stelt verwerende partij dat verzoeker verklaart dat twee onbekende personen verzoekers grootvader benaderde en dat hij niet aangeeft dat het effectief de Taliban was. Uit verklaringen van verzoeker is echter wel duidelijk dat verzoeker de Taliban bedoelde: [...]

Het is bovendien niet onaannemelijk dat verzoeker leden van de Taliban beschrijft als onbekende personen, gezien hij deze mensen niet persoonlijk kende. Verder in zijn gehoor laat verzoeker tevens blijken dat hij de Taliban vreest omwille van de verdwijning van zijn broer net omdat deze door de Taliban werd benaderd.

Voorts wordt het verzoeker tegengeworpen dat het weinig aannemelijk is dat enkel zijn broer werd geïnterviewd in het dorp. Er moet met echter een onderscheid gemaakt worden tussen verzoekers broer die regelmatig contact had met de organisatie en voor hen werkte als chauffeur enerzijds, en de dorpingen die hulp kregen van de organisatie en voorts geen werk voor hen leverde anderzijds. Dit zijn twee verschillende situaties die op een andere manier beoordeeld moeten worden. Het is bijgevolg niet merkwaardig dat verzoekers broer wel geïnterviewd zou worden en de andere dorpingen niet. De band van verzoekers broer met de organisatie was immers sterker dan die van de dorpingen, die louter hulp kregen, met de organisatie.

Het is verzoekers broer die ervoor zorgde dat leden van die organisatie vervoerd werden en dus tot in het dorp konden komen. Bovendien laat verweerder na te onderzoeken of andere mensen ook werden geïnterviewd. Wegens gebrek aan onderzoek door verwerende partij en het toetsen van verzoekers verklaring aan beschikbare en betrouwbare landinformatie, is het onmisbaar vast te stellen dat verweerders beoordeling gebaseerd is op pure speculatie.

Men kan niet zomaar stellen, omdat verzoeker hier geen weet van heeft, dat andere personen niet werden gevisieerd omwille van contact met diezelfde organisatie.

De verdwijning van verzoekers broer kort nadat de Taliban hem benaderde en vroeg te stoppen met zijn werk voor de organisatie, is een zorgwekkende gebeurtenis.

Verwerende partij laat immers blijken dat een verdwijning, en het feit dat de familie niet weet wat er exact gebeurd is, niet voldoende is om te vluchten. Gezien dezelfde personen eveneens naar verzoeker vroegen enkele dagen voor de verdwijning van diens broer, is het niet opmerkelijk dat verzoeker beslist te vluchten om zijn eigen veiligheid te garanderen. Dat van verzoeker wordt verwacht de situatie eerst uit te pluizen alvorens te vluchten en hierbij zijn leven in gevaar te brengen is een uiterst disproportionele verwachting rekening houdend met het historisch geweld in Afghanistan en verzoekers regio en de concrete bedreigingen die verzoekers broer en verzoeker zelf kregen.

Over de stappen die verzoeker zou hebben genomen om meer te weten te komen over de verdwijning van zijn broer wordt hem verweten dat hij niet veel kan zeggen. Echter geeft verzoeker aan dat zijn ouders hebben geprobeerd zijn broer te contacteren na zijn verdwijning via gsm en dat ze belden naar verschillende personen om te weten of ze iets wisten over hem. Verder verklaarde verzoeker dat de gsm van zijn broer af stond of niet werkte, waardoor ze hem niet konden bereiken. Daarbovenop wordt verzoeker tegengeworpen dat hij niet kon zeggen of de toenmalige regering gecontacteerd werd en dat de Taliban nu niet gecontacteerd kan worden. Het is echter begrijpelijk dat verzoekers ouders niet de toenmalige regering opzochten voor meer nieuws, gezien de verzwakte toestand van de Afghaanse regering op dat ogenblik. Bovendien kan van verzoekers familie niet verwacht worden dat zij zich zouden gewend hebben tot de Taliban voor meer informatie omtrent verzoekers broer verdwijning, gezien de plausibiliteit dat de verdwijning te wijten is aan de Taliban. Het is bijgevolg zeer aannemelijk dat verzoekers familie niet de aandacht wou trekken door de Taliban rechtstreeks aan te spreken over de verdwijning, uit vrees voor hun eigen veiligheid.

Voorts wordt verzoeker verweten dat geen stappen werden gezet om informatie in te winnen over de verdwijning van zijn broer via sociale media. Dit is opnieuw een subjectieve beoordeling van verwerende partij gebaseerd op hoe zij zelf zou gehandeld hebben in diezelfde situatie. Bovendien gaf verzoeker tijdens zijn gehoor, wanneer hem gevraagd werd om een pauze te nemen, reeds aan dat spreken over zijn broer een emotionele impact op hem heeft (CGVS, p.10). Verwerende partij kan dus niet van verzoeker verwachten dat hij een opsporingsoperatie start via sociale media. Hoewel verweerder meent rekening te houden met de leeftijd en maturiteit van verzoeker, vertoont diens redenering dat geen rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Ook werd geen rekening gehouden met zijn psychologische problemen die vermeld werden in de attesten van Fedasil en de Sint-Jozef school.

Daarenboven is het beheren van sociale media niet vanzelfsprekend in Afghanistan en wordt het gebruik van sociale media dikwijls beperkt uit angst voor de taliban.<sup>27</sup> Slechts een zeer laag percentage in Afghanistan heeft toegang tot het internet. In Westerse context is het misschien een logische stap om opzoekingen op sociale media uit te voeren, maar in Afghanistan -waar quasi niemand (en al zeker niet in de rurale gebieden) toegang heeft tot internet- niet. <sup>28</sup>

Verder stelt verwerende partij dat het "niet logisch" is dat de twee onbekende personen eerst naar verzoekers broer vroegen zonder iets te vermelden over verzoeker zelf en de dag erna naar verzoeker vroegen, zonder zich te beroepen op enige landeninformatie om van zulke stelling uit te gaan.

Dat verzoeker contact heeft met zijn familie in Afghanistan en de mogelijkheid had zich goed te informeren, kan verzoeker niet verweten worden. Hij gaf zelf aan tijdens zijn gehoor dat hij met zijn familie enkel spreekt over de positieve gebeurtenissen in Afghanistan, omdat zijn ouders vrezen dat verzoeker triest zal worden bij slecht nieuws (CGVS, p.17). Gezien verzoekers psychologische toestand is het niet vreemd dat hij niet over de zorgwekkende verdwijning van zijn broer wil spreken met zijn ouders. Hij gaf eerder tijdens het gehoor reeds aan, dan wel op impliciete wijze, dat het spreken over zijn broer een emotionele impact op hem heeft (CGVS, p.10).

Ten slotte baseert verwerende partij zich voor de beoordeling van verzoekers asielrelaas niet op landeninformatie, maar gaat telkens uit van persoonlijke aannames en buikgevoel en laat na te verklaren waarom verzoekers handelingen in bepaalde situaties onlogisch of onaannemelijk zijn. De onderzoeksplicht die geldt voor verwerende partij werd kennelijk niet gerespecteerd.

- Verwerende partij vindt het onaannemelijk dat verzoeker problemen zou hebben bij terugkeer naar Afghanistan enkel omdat verzoekers broer verdwenen zou zijn.

Eerdere problemen van familie met Taliban vergroot ook risico voor verzoeker dat hij bij terugkeer negatief in de aandacht zal komen. Bovendien stelt verwerende partij over het aanbieden van thee en eten aan de leden van de organisatie: "dat kan toch geen reden zijn dat de Taliban jou zoveel jaren later zou viseren bij terugkeer naar Afghanistan". De verwoording van deze redenering is puur speculatief en geeft bloot dat verwerende partij enkel berust op buikgevoel voor de beoordeling van de vrees van verzoeker.

De organisatie waarvoor verzoekers broer vervoer regelde, werd door verzoeker beschreven als een humanitaire liefdadigheidsorganisatie. Uit het rapport van augustus 2022 van de EUAA blijkt dat humanitaire hulpverleners menigmaal in het vizier kwamen van de Taliban: [...]

Over mensenrechtenactivisten wordt in hetzelfde rapport het volgende vermeld: [...]

Uit bovenstaande landeninformatie blijkt dat het feit dat verzoekers broer het vervoer regelde van leden van de liefdadigheidsorganisatie hem in het vizier kon brengen van de Taliban. Familieleden van geviseerde burgers, lopen evenzeer risico's om problemen te krijgen met de Taliban, waardoor verzoeker wel degelijk een vrees kent bij eventuele terugkeer naar Afghanistan.

In de Joint statement van Frontline Defenders van augustus 2022 wordt hetzelfde gevaar voor mensenrechtenactivisten geschetst alsook de gevolgen voor hun familieleden. Sinds de machtsovername van de Taliban riskeren mensenrechtenverdedigers **dat familieleden** ook worden gevisieerd door de Taliban en slachtoffer worden van willekeurig geweld: [...]

De Deense Dienst voor Migratie stelde in een rapport van September 2021 vast dat familieleden van geviseerde individuen evenzeer bedreigd worden door de Taliban: [...]

Een andere bron die bevestigt dat kinderen of familieleden van activisten gevisieerd worden is een artikel van Foreign Policy uit oktober 2021: [...]

Uit bovenstaande landeninformatie kan vastgesteld worden dat het feit dat verzoekers broer gevisieerd werd omwille van het vervoer dat hij leverde voor de liefdadigheidsorganisatie, ook verzoeker in het vizier kon brengen van de Taliban.

Dat verzoeker niet concreet kon vertellen wat zijn vrees zou zijn bij terugkeer is bovendien niet verwonderingswaardig, aangezien hij uit Afghanistan vertrok voor de machtsovername van de Taliban en dus niet kan inschatten wat hem te wachten zal staan bij terugkeer. Idealiter houdt verwerende partij rekening met leeftijd van verzoeker bij de beoordeling van zijn verklaring over zijn toekomstige vrees. Nogmaals wordt duidelijk dat minderjarigheid van verzoeker niet in rekening werd gebracht.

- Verzoeker bleef nog een maand na verdwijning van zijn broer in Afghanistan en in die periode gebeurde er niets.

Verzoeker wordt verweten niet te zijn ondergedoken of het land snel verlaten te hebben indien hij werkelijk gevisieerd werd. Verzoeker verklaarde echter dat hij zichzelf veilig kon houden door een maand niet te gaan werken in de winkel en gedurende deze periode voortdurend thuis te blijven totdat zijn oom iemand contacteerde om naar het buitenland te vertrekken (CGVS, p.10).

Met andere woorden meent verwerende partij dat verzoekers subjectieve vrees voor vervolging wordt ondermijnd doordat hij nog een maand in Afghanistan bleef in plaats van direct te vluchten.

Volgens Hathaway en Foster gaat het insisteren op een subjectieve vrees overigens in tegen de bewoording en doelstelling van de Conventie (J. HATHAWAY en M. FOSTER, *The Law of Refugee Status*, 2de ed., Cambridge, Cambridge University Press, 2014 pg. 105 en verder). Iemand zijn moed, inzicht en inschattingsvermogen doen niets af aan de eigenlijke nood aan bescherming. Volgens verweerder zou verzoeker het land moeten hebben verlaten of moeten zijn ondergedoken.

Die subjectieve vrees, een psychologisch proces in verzoekers geest, bepaalt evenwel niet of hij nood heeft aan internationale bescherming of niet. Het kan hoogstens een rol spelen bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van sommige verklaringen.

Hathaway stelt vast dat voor het aantonen van de subjectieve vrees asielinstanties vaak teruggrijpen naar indicatoren die hoogst problematisch zijn. Gebrek aan angst wordt vastgesteld uit gedrag dat de verzoeker voor zijn vlucht stelde dat zijn risico op vervolging verhoogde; uit het feit dat een persoon niet meteen het land ontvlucht is of dat geen asiel gevraagd werd in landen van doorreis.

[...]

- Dat verzoeker geen enkel stuk neerlegt ter staving van zijn asielrelaas

Verzoeker wordt verweten geen stukken te hebben voorgelegd van het werk van zijn broer, van de liefdadigheidsorganisatie, van de verdwijning van zijn broer en bewijs dat zijn familie stappen ondernam om nieuws te verkrijgen over zijn broer.

Gelet op de omstandigheden is het niet altijd mogelijk voor de verzoeker van internationale bescherming om bewijsstukken ter staving van zijn relaas te leveren. Het is bijgevolg de taak van verwerende partij om alle individuele en contextuele omstandigheden in rekening te brengen wanneer zij beoordeeld over de neergelegde stukken. Deze plicht van de asiel-instanties werd vastgelegd in de Beyond Proof van UNHCR en bevestigd in de 'Practical guide: Evidence assesment' van EASO: [...]

Voorts poneert verzoeker enkele "essentiële rechtsvragen":

"Tot op heden is er geen berichtgeving voorhanden over afgewezen asielzoekers die uit Europa terugkeren sinds de val van de Afghaanse regering. Er vallen tot op heden dus ook conclusies te trekken over het risico dat zij lopen. De risico-inschatting beperkt zich tot speculatie en buikgevoel.

*Het gebrek aan informatie wil niet zeggen dat er geen problemen zijn bij terugkeer. Er is in Afghanistan op heden immers geen vrije pers en zeer veel repressie. Dat er zo weinig Afghanen teruggekeerd zijn uit Europa zorgt er uiteraard ook voor dat er geen informatie beschikbaar is over terugkeerders en niet geweten is wat met hen gebeurt.*

*De asielinstellingen moeten evenwel een risico inschatting maken voor Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan en moeten daarbij analyses maken op grond van de beschikbare informatie over het risico bij het terug binnenkomen van Afghanistan. De vragen die absoluut een antwoord behoeven om dit risico in te schatten zijn de volgende:*

- Worden terugkeerders ondervraagd aan de luchthaven?*
- Wat is het risico op mishandeling tijdens ondervragingen?*
- Heeft de Taliban toegang tot informatiedragers?*
- Stelt men dan vragen over het verleden van de terugkeerder?*
- Kan de terugkeerder, gelet op de ondervragingstechnieken van de Taliban, met succes liegen over zijn voorgeschiedenis in het licht van zoveel geweld?*
- Wat na de luchthaven, bij de checkpoints in en rond Kaboel? Kan de terugkeerder de aandacht van de Taliban vermijden en zo ja, hoe?*
- Wat bij terugkeer naar het dorp zelf, bij de poging zich opnieuw te vestigen? Zullen lokale leiders onderzoeken wie de verzoeker is en hoe betrouwbaar hij is?*
- Gelet op de vage bepalingen van openbare orde en de regionale verschillen qua interpretatie, de reeds vastgestelde moeilijkheden voor grote groepen mensen om zich te conformeren aan de verwachtingen van de Taliban, wat is het risico dat een terugkeerder die nooit eerder onder Taliban bestuur geleefd heeft ongewild de willekeurige codes van de Taliban overtreedt? Wat is de werkelijke capaciteit van terugkeerder om in deze omstandigheden 'het spel' te spelen?*

*Dit zijn de essentiële vragen waarop de asielinstanties voor verzoeker een concreet antwoord moeten formuleren."*

Verzoeker wijst verder op de samenwerkingsplicht en geeft een theoretische uiteenzetting dienaangaande. Vervolgens betoogt hij concreet als volgt:

*"Er werd aangegeven dat verzoeker niet enkel reeds meer dan 4 jaar weg is uit Afghanistan, maar ook dat hij op een andere manier dan de traditionele Afgaanse manier is gaan denken over de wereld. Er werd aangegeven dat het wenselijk is verzoeker hier expliciet in een constructieve dialoog over te bevragen zodat de risico inschatting op zo'n concreet mogelijke informatie kan gebeuren: [...]*

*Verwerende partij weigert dit te doen, en begrijpt het risico blijkbaar niet voor verzoeker. Het gaat, zoals we verder in dit verzoekschrift zullen zien, niet enkel om de vraag of verzoeker daadwerkelijk is getransformeerd in een soort archetypische 'Westerling', de vraag is of verzoeker met argwaan zou bekeken worden bij terugkeer door de Taliban en aan onderzoek zou onderworpen worden door hen, en daarbij bvb bevestigd zou worden over zijn tijd hier in Europa, op zijn gewoontes en tradities zou gecontroleerd worden, over zijn gedachtengoed bevestigd zou worden, dat er in zijn gsm zou gekeken worden.*

*Van verzoeker kan niet verwacht worden nu reeds te kunnen aangeven hoe hij veranderd is qua mentaliteit en denken over zaken die voor de Taliban cruciaal zijn (geloof, staatsinrichting, man-vrouw verhouding, traditie en 'Afgaansheid', ...), gezien een dergelijke verandering niet zozeer bewust is, maar was wordt opgemerkt als men terug in de thuiscontext geplaatst wordt en merkt minder of geen aansluiting te vinden.*

*Het is om die reden dan ook de verantwoordelijkheid van de verwerende partij om de tijd te nemen om deze veranderingen en hun mogelijke gevolgen samen met verzoeker in kaart te brengen.*

*Het risico voor verzoeker vloeit immers niet voort uit de veranderingen die hij al dan niet ondergaan heeft, maar uit hoe hij gepercipieerd zou worden door de Taliban bij terugkeer, wat hij per definitie niet kan voorspellen. Verzoeker is immers nog nooit na een lang verblijf in Europa teruggekeerd naar een door de Taliban bestuurd Afghanistan. De kennis die verzoeker voor de inschatting van dit risico en het aangeven ervan nodig heeft, is kennis die hij niet heeft, maar verwerende partij als asielinstantie wél.*

*Verzoeker kan dan ook niet verwacht worden om daar inzicht in te hebben, maar dat neemt het risico niet weg.*

*Verwerende partij heeft in een dergelijke situatie de mogelijkheid het risico te onderzoeken, door verzoeker specifiek te bevragen over zijn mentaliteit en denkbeelden, maar vooral ook door verzoeker uit te leggen welke informatie op zijn gsm bezwaren kan zijn en welke apps, beelden, en informatie ernstige problemen kan opleveren bij onderzoek door de Taliban.*

*Verzoekers raadsman heeft bijvoorbeeld aangegeven dat onderzoek van verzoekers TikTok account beelden oplevert van verzoeker die in een filmpje de spot drijft met Afgaanse geestelijken.*

*Verwerende partij is perfect op de hoogte, zo niet door een eigen lezing van de bovengeciteerde rapporten, dan door het feit dat zij op de hoogte werd gebracht door verzoekers raadsman op 9*

*november 2022, van de enorme risico's voor personen die niet voldoen aan de verwachtingen en normen van de Taliban voor wat betreft gehoorzaamheid, kledij, housing, inhoud van elektronische informatiedragers, muziek, et cetera.*

**Verwerende partij schendt de samenwerkingsplicht en de eigen onderzoeksplicht** door deze risico's niet, zoals gevraagd, samen met verzoeker na te gaan in termen die verzoeker zelf ook kan begrijpen.

*Verwerende partij werd ook op de hoogte gebracht van de foutieve wijze waarop ze gebrekkige informatie vergaart met betrekking tot de veiligheidssituatie in Afghanistan en toepast, door het schrijven van 9 november 2022 van verzoekers raadsman. De verplichtingen die op verwerende partij rusten qua degelijk en betrouwbaar onderzoek zijn nochtans eenvoudig."*

Voorts betoogt verzoeker, onder verwijzing naar onder meer rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, dat er ernstige problemen zijn met de landeninformatie die verweerder heeft ingewonnen en de manier waarop deze wordt toegepast. Verzoeker wijst op een algemeen gebrek aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie omwille van de huidige situatie. Tevens wijst hij op een gebrek aan informatie om te kunnen inschatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren en houdt hij een kritisch betoog ten aanzien van de gebruikte bronnen. Hij verwijst uitgebreid naar beschikbare landeninformatie en rapporten van - onder meer - de VN en EUAA, citeert uit rechtspraak van het EHRM en wijst op de recente analyse van Nansen van 23 juni 2022 omtrent het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en EUAA.

Verzoeker meent verder dat terugkeerders uit het Westen aan vervolging of ernstige schade riskeren blootgesteld te worden. Hij verwijst dienaangaande naar rapporten van onder meer Nansen, EUAA, OSAR, de VN-Veiligheidsraad, UNHCR, Amnesty International, etc..

Vervolgens geeft verzoeker – onder verwijzing naar algemene landeninformatie afkomstig van onder meer UNHCR, HRW, EUAA, UNAMA, Danish Immigration Service, etc. – een uitgebreide toelichting inzake het talibanbestuur op zich en de implicaties voor Afghaanse burgers. Verzoeker besluit dat het ook voor mensen die al zeer lang hebben geleefd in gebied waar de taliban controle uitoefent en die niet in Europa geweest zijn, bijzonder moeilijk is om zich aan de regels van de taliban te houden.

Vervolgens gaat verzoeker in op de kwalificatie van de vrees en behandeling voor terugkeerders uit Europa en voor personen die onder het dagelijks bewind van de taliban leven. Hij voert aan dat hij het risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling en foltering in de zin van artikel 48/4, b) van de Vreemdelingenwet omwille van het feit dat hij terugkomt uit Europa en wijst op rechtspraak van het EHRM. Daarnaast betoogt hij op omstandige wijze dat hij een risico loopt te worden vervolgd omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep, dan wel omwille van een toegedichte politieke of religieuze overtuiging. Dienaangaande verwijst verzoeker andermaal uitgebreid naar talrijke landeninformatie en citeert hij uit rechtspraak van de Raad en het EHRM.

Verder verwijst verzoeker naar de precaire socio-economische situatie in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban en citeert hij uitgebreid uit het in augustus 2022 gepubliceerde rapport van EUAA waar dit meer duiding geeft bij de huidige socio-economische situatie in Afghanistan. Hij betoogt dat deze socio-economische problemen voor terugkeerders nog zwaarder zijn, wijst op het belang van een sociaal netwerk, haalt het onderzoek van F. Stahlmann aan en besluit dat er serieuze indicaties zijn dat verzoeker als terugkeerder uit het Westen zou worden uitgesloten van enige hulp, bijstand en onderdak en hiertegen geen enkele bescherming van de taliban zal krijgen. Inzake de concrete toepassing op zijn eigen situatie, stelt hij als volgt:

*"Verwerende partij geeft aan dat in navolging van de EUAA richtlijnen van april 2022 weliswaar dat er met een aantal risicobepalende omstandigheden rekening moet worden gehouden, maar laat het vervolgens volledig na om dit ook te doen. Nochtans zijn er een aantal elementen die maken dat verzoeker een verhoogd risico loopt bij een terugkeer, indien we de parameters van EUAA toepassen:*

*- **De leeftijd:** Als minderjarige is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan. Verzoeker ontvluchtte Afghanistan in 2020, toen hij 15 jaar oud was. Hij kwam als 15-jarige aan in Europa, via Griekenland, en diende een aantal maanden later in België zijn verzoek om internationale bescherming in op 27 april 2021.*

*- **Gebied van herkomst:** waarbij er volgens EUAA een groter risico is in plattelandsgebieden waar Pashtunen wonen: verzoeker is als Pashtun afkomstig uit het dorp Mastali in het district Kama, hetgeen ruraal gebied is waar voornamelijk Pashtunen wonen. Zo'n 100 procent van de inwoners van verzoekers provincie zijn Pashtu-nen.306*

*Daarbovenop komt verzoeker uit de **provincie Nangarhar**, waarbij Uw Raad reeds eerder oordeelde dat dit een element eigen aan de persoon is waarbij rekening moet worden gehouden bij de beoordeling*

van de vrees voor vervolging omwille van verwestering. Uw Raad verwees daarbij naar het feit dat er in de provincie Nangarhar verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, zoals de Taliban, ISKP, Tehrike taliban Pakistan, en het Haqqani-netwerk (hoewel dit laatste netwerk in heel Afghanistan aanwezig is, en sleutelposities binnen de Taliban in handen heeft – zie supra) (RvV arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022).

Bovendien komt verzoeker binnen de provincie Nangarhar uit het **district Kama**. Sinds de machtsovername van de Taliban wordt het district geteisterd door conflicten tussen de Taliban en ISKP. Dit wordt bevestigd door de Human Rights Watch. Verzoekers district van herkomst wordt expliciet vernoemd: [...]

De interactieve kaart van de Institute for the Study of War (ISW) bevestigt de hoge aanwezigheidsgraad van ISKP in regio van herkomst van verzoeker. Uit de kaart kan worden vastgesteld dat verzoekers regio zich in een ISKP Attack zone bevindt. Volgens de legende is dit een zone waar regelmatig offensieve operaties plaatsvinden (stuk 7).

- **Conservatieve omgeving:** Verzoeker komt uit een district waar ISKP vanaf de beginfase voet aan de grond heeft gekregen en daar jarenlang aanwezig is geweest. De Afghan Analyst Network (een bron die ook EUAA gebruikt) bericht het volgende: [...]

Volgens het rapport van EUAA vond in maart 2021 een opmars plaats van ISKP. District Kama wordt expliciet genoemd: [...]

Daarnaast blijkt er ook een Salafistische gemeenschap in verzoekers regio van herkomst aanwezig te zijn. Deze salafisten, die ideologisch verwant zijn aan Al Qaeda, Daesh en ISKP, houden er een meer radicale interpretatie van de Islam op na. Binnen de Salafistische stroming van de Islam zijn er sterke anti-Westerse tendensen.

Het Afghan Analyst Network bevestigt dat er een significante aanwezigheid van salafisten is in verzoekers provincie: [...]

Het rapport geeft aan dat de salafisten een aanzienlijk deel uitmaken van het religieuze landschap in onder meer verzoekers provincie Nangarhar, en invloed hebben in de plaatselijke gemeenschappen: [...]

Toen ISKP opkwam, hebben de meeste van deze lokale salafisten in Nangarhar zich aangesloten bij ISKP: [...]

Het feit dat deze salafisten zich in de ideologie van ISKP kunnen vinden, en zich onder meer in verzoekers provincie massaal bij deze terroristische organisatie hebben aangesloten, samen met het gegeven dat deze salafistische gemeenschappen in verzoekers regio geen marginaal fenomeen zijn maar invloed uitoefenen op de lokale gemeenschappen, toont het uiterst conservatieve karakter van de lokale gemeenschappen in verzoekers regio van herkomst.

Het feit dat verzoeker uit een regio komt waar niet enkel de Taliban de macht heeft, maar ook een invloedrijke Salafistische gemeenschap woont (waar anti-Westerse overtuigingen sterk aanwezig zijn) en ISKP aanwezig is, verhoogt het risico voor verzoeker bij terugkeer uit het Westen significant.

- **de duur van het verblijf in een westers land:** Verzoeker is al 2,5 jaar in Europa. Hij kwam Europa binnen via Griekenland rond september 2020. In april 2021 kwam hij naar België. Doordat het grotendeels ging om vormende jaren is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. Zijn voeling met de Afghaanse samenleving is bijgevolg eerder afgenomen. Laat staan dat hij voeling zou hebben met het Afghanistan in handen van de Taliban.

Gezien de parameters die voorgeschreven worden door het EUAA bestaan uit een niet-exhaustieve lijst, kunnen de volgende elementen evenzeer toegevoegd worden als bijkomstige en belangrijke risicobepalende factoren voor verzoeker:

- **Psychologische problemen van verzoeker:** uw Raad was in een eerder arrest<sup>315</sup> de mening toegedaan dat van een minderjarige met psychologische problemen niet kan verwacht worden dat hij het spel kan meespelen: [...]

De Raad wijst onder meer op de onmogelijkheid voor verzoeker om het spel te spelen, zich te houden aan de plaatselijke gebruiken en normen en ook op het risico op stigmatisering van verzoeker. Teruggekeerde migranten met mentale problemen zijn in het bijzonder kwetsbaar. Gezien verzoeker kampt met psychologische problemen, waaronder automutilatie, dient met deze factor rekening te worden gehouden bij de beoordeling van verzoekers risico bij terugkeer.

- **Familielid van iemand met banden met humanitaire organisatie:** Verzoekers broer vervoerde als taxichauffeur personeelsleden van een liefdadigheidsorganisatie genaamd 'Bashari Khairia Hosisa' en kwam hierdoor herhaaldelijk met de organisatie in contact. De organisatie gaf les aan de kinderen in verzoekers dorp en kan dus omschreven worden als een organisatie met een humanitair of mensenrechtelijk oogmerk.

Uit het rapport van augustus 2022 van de EUAA blijkt dat humanitaire hulpverleners menigmaal in het vizier kwamen van de Taliban: [...]

Voorts blijkt uit hetzelfde rapport dat humanitaire hulpverleners in de periode vanaf de machtsovername tot juni-juli 2022 zowel slachtoffer werden van zware aanval-len alsook gevisieerd werden door de Taliban en andere gewapende groepen: [...]

Over mensenrechtenactivisten wordt in hetzelfde rapport het volgende vermeld: [...]

Ook Human Rights Watch rapporteert, op basis van een onderzoek van UNAMA, over de willekeurige arrestaties van mensenrechtenverdedigers door de Taliban: [...]

In de Joint statement van Frontline Defenders van augustus 2022 wordt hetzelfde gevaar voor mensenrechtenactivisten geschetst alsook de gevolgen voor hun familieleden. Sinds de machtsovername van de Taliban riskeren mensenrechtenverdedigers **dat familieleden** ook worden gevisieerd door de Taliban en slachtoffer worden van willekeurig geweld: [...]

De Deense Dienst voor Migratie stelde in een rapport van September 2021 vast dat familieleden van gevisieerde individuen evenzeer bedreigd worden door de Taliban: [...]

Een andere bron die bevestigt dat kinderen of familieleden van activisten gevisieerd worden is een artikel van Foreign Policy uit oktober 2021: [...]

Uit bovenstaande landeninformatie kan vastgesteld worden dat het feit dat verzoekers broer banden had met een humanitaire organisatie hem in het vizier kon brengen van de Taliban. Bovendien lopen familieleden van gevisieerde burgers evenzeer gevaar om problemen te krijgen met de Taliban alsook andere gewapende groeperingen, waardoor verzoeker wel degelijk een gegronde vrees kent bij eventuele terugkeer naar Afghanistan. Hij zal immers extra negatief in het vizier vallen bij terugkeer naar Afghanistan wegens het werk van zijn broer en daarbovenop omwille van zijn verblijf in het westen.

#### **Verzoeker heeft zich zeer snel aangepast aan de Westerse cultuur.**

Verzoeker heeft zich snel aangepast aan de Westerse cultuur sinds zijn aankomst in Europa in 2020. Hij volgt momenteel les in een katholieke school. Hij is immers ingeschreven voor OKAN onderwijs aan de katholieke Sint-Jozef school in Geel voor het schooljaar 2022-2023. Voordien volgde hij reeds OKAN onderwijs aan het GO! Atheneum Lier voor het schooljaar 2021-2022 (stuk 8).

Bovendien beschikt hij over verschillende sociale media accounts, waaronder TikTok, Facebook, Instagram en Snapchat (stuk 9). Verzoeker deelt er anti-Taliban boodschappen. Zijn oude profielfoto's op Facebook bestaan uit foto's van Ashraf Ghani, de president van Afghanistan voor de machtsovername van de Taliban. Een andere profielfoto vermeldt dan weer de boodschap 'Free Afghanistan' (Stuk 10).

Voorts had verzoeker een relatie van 4-5 maanden met een Belgisch meisje. Ze woonde dichtbij het opvangcentrum van verzoeker en ze gingen naar dezelfde school.

Verzoeker, die Afghanistan verliet vooraleer het in handen kwam van de Taliban, kan vanuit België moeilijk inschatten hoe de lokale afdeling van de Taliban in zijn oorspronkelijke regio van herkomst de Taliban-normen concreet toepast. Gezien de lokale verschillen, is dit echter wel relevant voor de beoordeling van het risico bij terugkeer. Verwerende partij levert hierover geen enkele informatie, en negeert deze parameter.

Verzoeker weet in het bijzonder niet wat van hem verwacht wordt bij terugkeer naar Afghanistan. Hij is hoegenaamd niet in staat om te beseffen hoe hijzelf 'anders' is dan vroeger, of zelfs 'anders' dan de 'andere' bevolking in Afghanistan. Dit terwijl de straffen op de normafwijking bijzonder ernstig zijn.

De (al dan niet onbewuste) aanpassing aan de westerse cultuur zal het voor verzoeker bijzonder moeilijk maken om te aarden in Afghanistan, en daardoor zal de Afghaanse gemeenschap en Taliban zich afvragen of hij niet 'besmet' is geraakt door het verblijf in het westen.

Verzoeker loopt een bijzonder groot risico dat hij onder de aandacht van de Taliban komt, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

Als verzoeker terug zou keren dan zal hij effectief ondervraagd worden door de Taliban naar de redenen van zijn vertrek, naar waar hij verbleven heeft, naar zijn gedrag, naar zijn geloof, en zal zijn gsm gecontroleerd worden door de Taliban. Verzoeker loopt een reëel risico op vervolging en op een vernederende en onmenselijke behandeling bij terugkeer naar Afghanistan.

In hoofde van verzoeker kunnen een aantal individuele omstandigheden worden waargenomen, die, wanneer cumulatief beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade wegens een toegeschreven verwestering aan te nemen.

Het CGVS heeft het risico op ernstige schade voor verzoeker als terugkeerder uit Europa niet onderzocht in het kader van artikel 3 EVRM of artikel 48/4, §2, onder b) van de Vreemdelingenwet.

In Sufi en Elmi gaat het om de striktheid van de restricties die zijn ingevoerd en de zwaarte van de straffen die het gevolg kunnen zijn van het niet naleven van de restricties. Toegepast op Afghanistan, gaat het er om dat Afghaanse burgers die na enige tijd terugkeren naar Afghanistan niet bekend zijn met de strikte sociale normen die nu door de Taliban worden opgelegd in het hele land en onbewust, per ongeluk, deze normen kunnen overtreden. Het gaat hier niet om de mogelijkheid om zich terug aan te passen aan een bepaalde kledingstijl of muziekkeuze, maar het hebben van een accent, manier van groeten, in de ogen kijken, handgebaren, manier van stappen, niet weten welke papieren je moet laten

zien, onwennig zijn, etc. Deze onbewuste 'karakteristieken' kunnen ervoor zorgen dat een terugkerende verzoeker direct onder de aandacht komt van de Taliban. Wanneer dit gebeurt, bestaat er een risico dat zij direct gestraft worden en deze straffen kunnen de vorm aannemen van een onmenselijke behandeling.

Deze risico's kunnen zich direct bij aankomst op de luchthaven in Kabul al voor doen, immers de Taliban controleert de luchthaven (al weten we niet precies hoe). Daarnaast kunnen personen gestopt worden bij een van de vele checkpoints die door de Taliban zijn opgericht om met het doel ervoor te zorgen dat de sociale normen worden nageleefd.

Het is moeilijk met enige zekerheid te voorspellen wat er precies zal gebeuren als men onder de aandacht komt van de Taliban wegens het niet naleven van de regels, onder andere omwille van de willekeur. Maar in navolging van de redenering van het EHRM in *Sufi and Elmi* kan er worden gewezen op het feit dat de besluiten uitgevaardigd door het 'Ministry for the Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (hierna MPVPV) opzettelijk vaag zijn en voor interpretatie en misbruik vatbaar, de handhaving van de normen lijkt dan ook momenteel nog regionaal en lokaal te verschillen. Dat maakt het nog moeilijker voor personen om 'het spel te spelen' tijdens hun reis door Afghanistan. Het UNAMA meldt wel dat het MPVPV steeds actiever wordt. Het is daarom zeer aannemelijk dat er in de toekomst nog meer restricties zullen worden uitgevaardigd, dat ook de handhaving van deze restricties misschien wel uniformer maar vooral ook nog strenger zal worden. Bovendien mag de informatie niet genegeerd worden die laat zien dat Afghaanse burgers zwaar bestraft kunnen worden voor 'kleine overtredingen.' Zo zijn er mensen geslagen omdat ze niet zouden zijn gaan bidden, geïnterviewd en gestenigd omwille van gestelde buitenechtelijke relaties en worden mensen beschoten bij checkpoints omwille van het feit dat ze niet tijdig gestopt zouden zijn (zie specifiek par 276 van *Sufi and Elmi*). Deze bestraffingen zijn zo ernstig dat ze onder de reikwijdte van het verbod op foltering vallen.

Verzoeker heeft geen recente leefervaring onder de Taliban en zal, anders dan in *Sufi and Elmi*, aan de luchthaven zelf al identificeerbaar zijn als terugkeerder, en bij ondervraging zal direct duidelijk worden dat verzoeker in België asiel heeft aangevraagd en werd afgewezen. Het risico op mishandeling hierbij werd niet onderzocht door verwerende partij terwijl het de crux uitmaakt van de beschermingsnood.

Thomas Ruttig van het Afghan Analyst Network gaf over de risico's voor terugkeerders in een e-mailuitwisseling met mtr. Piet Heyvaert aan dat Europese asielinstanties, net als onderzoekers, actueel geen enkel idee hebben welke risico's terugkeerders lopen, maar deze risico's alleszins niet uit de lucht gegrepen zijn: [...].

Verzoeker wijst er vervolgens op dat er zich twee parallelle niet-internationaal gewapende conflicten afspelen op het Afghaanse territorium, één tussen de Taliban en het National Resistance Front (NRF) (trouw aan de voormalige regering) en één tussen ISKP en de Taliban. Hij verwijst omstandig naar algemene landeninformatie en besluit dat men zeker niet kan oordelen dat zijn regio van herkomst veilig is.

Verzoeker haalt volledigheidshalve de data van EUROSTAT aan omtrent asielbeslissingen in eerste aanleg van Afghanistan en besluit dat het beleid van verweerder niet in lijn ligt met andere lidstaten.

Tot slot licht verzoeker de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan uitgebreid toe, hierbij verwijzend naar rechtspraak van het EHRM, rapporten van onder meer HRW, EUAA en UNDP, en krantenartikelen van diverse nieuwsmidia. Verzoeker betoogt dat op basis van de beschikbare informatie onmogelijk kan worden geconcludeerd dat het opzettelijk handelen van het talibanregime niet aan de basis zou liggen van de huidige humanitaire crisis. Hij wijst erop dat hij, gezien hij op jonge leeftijd is gevlucht uit Afghanistan en er slechts een zeer beperkte periode heeft gewoond, geen noemenswaardige scholing heeft genoten, een in het beste geval uiterst verwaterd netwerk heeft bij terugkeer waar hij niet op kan steunen, en geen financiële reserves, integendeel. Verzoeker meent dat hij zal moeten terugkeren naar een land waar hij niet zomaar toegang zal krijgen tot onderdak, voedsel, eten, ... en dat hij zal blootgesteld worden aan een behandeling cfr. artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker meent dan ook dat hij ook om deze reden in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"2. E-mailuitwisseling tussen P. Heyvaert en T. R.;

[...]

4. UNHCR, *International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022*, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint,

5. *Cijfers EUROSTAT (4e kwartaal 2021 tot en met 3e kwartaal 2022 – beslissingen voor Afghaanse verzoekers in de EU)*, [...]

6. Cijfers EUROSTAT, Excel met berekening weigeringspercentages binnen de EU;
7. Institute for the Study of War, CT – Critical Threats Project: Mapping Anti-Taliban Insurgencies in Afghanistan, 29 November 2022 [URL];
8. Schoolattesten OKAN onderwijs schooljaar 2021-2022 en 2022-2023;
9. Sociale media profielen van verzoeker: Instagram, Facebook, TikTok en Snapchat;
10. Profielfoto's op Facebook;
11. Attest automutilatie Fedasil;
12. Attest psychologische gezondheid Sint Jozef school."

2.3. Bij aanvullende nota van 31 maart 2023 brengt verweerder volgende stukken bij:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, [URL]

EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, [URL]

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, [URL]

COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022

COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, [URL]

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, [URL]

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, [URL]

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, [URL]

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022 [URL]".

2.4. In de aanvullende nota van 13 april 2023 verwijst verzoeker middels URL naar actuele landeninformatie met betrekking tot de situatie in Afghanistan. Daarnaast brengt verzoeker volgende stukken bij:

"1. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;

2. Attest van de Afghaanse Ambassade;

3. Psychologisch attest;

4. Foto's met klasgenoten en vrienden;

5. Verklaring OKAN leerkracht K.G.;

6. Foto's amoreuze relatie;

7. Wachtlijst zelfstandig wonen en begeleiding zelfstandig wonen JOBA;

8. Verklaring voogd M.D."

### Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn langdurig verblijf in België en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging koestert.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen

en voormalige tegenstanders van de Taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *"Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk"* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *"to play the game"*. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

4.2. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan in 2020 op vijftienjarige leeftijd heeft verlaten, dat hij ongeveer een maand na zijn vertrek Europa binnenkwam via Griekenland en dat hij naar België reisde en op 27 april 2021 op vijftienjarige leeftijd een verzoek om internationale bescherming indiende in België (verzoekschrift, *"I. Feiten"*). Verzoeker werd, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd aangewezen.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting blijkt onder meer de Nederlandse taal leert en zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming verschillende documenten neergelegd die de omstandigheden van zijn verblijf in België omstandig schetsen (stukken 8-12, bij verzoekschrift; stukken 3-8, bij aanvullende nota van 13 april 2023). Hieruit blijkt onder andere dat verzoeker naar school gaat, een vriendenkring heeft opgebouwd, een relatie met een meisje heeft en zich op sociale media begeeft. Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf en zich tevens westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt.

Verder blijkt uit de elementen in het rechtsplegingsdossier dat verzoeker met aanzienlijke psychologische problemen kampt (attest Sint-Jozef, mail 30 november 2022, attest Fedasil, in groene map in administratief dossier; stukken 11 en 12, bij verzoekschrift; stuk 3, bij aanvullende nota van 13 april 2023). Verzoeker lijdt aan psychosomatische klachten en doet aan automutilatie.

Voorts wordt niet betwist dat verzoeker Pashtoun is en afkomstig is uit het dorp Mastalie, gelegen in het district Kama in de provincie Nangarhar. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een rurale omgeving (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5), waar de taliban reeds voor de machtsovername aanwezig waren. Uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Nangarhar verschillende groepen aanwezig zijn, zoals de taliban en ISKP.

Verzoekers jonge leeftijd en profiel maken dat hij erg beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn opleiding en het verblijf, (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Verder blijkt uit de stukken aangaande verzoekers psychologische situatie in het rechtsplegingsdossier (attest Sint-Jozef, mail 30 november 2022, attest Fedasil, in groene map in administratief dossier; stukken 11 en 12, bij verzoekschrift; stuk 3, bij aanvullende nota van 13 april 2023) dat verzoeker lijdt aan psychosomatische klachten en zich automutileert. Uit de stukken blijkt een specifieke kwetsbaarheid als gevolg van een psychische problematiek die ook relevant is bij de beoordeling van de mogelijkheid voor verzoeker om, in zijn individuele omstandigheden, zich te houden aan de heersende normen in geval van terugkeer. In dit verband dient erop gewezen dat in de bijgebrachte EUAA "*Country Guidance*" van januari 2023 wordt gesteld dat personen met een fysieke handicap en personen met mentale gezondheidsproblemen vaak gestigmatiseerd worden in Afghanistan. Hun fysieke of mentale toestand wordt vaak beschouwd als verbonden met Gods wil en mishandeling van deze personen door de gemeenschap en/of door hun families komt voor. Vrouwen, ontheemden en teruggekeerde migranten met mentale gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar zijn (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 102 – 103).

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van verzoeker, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in de zin van

artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging is en het hele Afghaanse grondgebied in handen heeft.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de de-facto-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS